

Valitus, jonka MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc. ja MasterCard Europe ovat tehneet 6.8.2012 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-111/08, MasterCard, Inc. ym. v. Euroopan komissio, 24.5.2012 antamasta tuomiosta

(Asia C-382/12 P)

(2012/C 319/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: MasterCard, Inc., MasterCard International, Inc. ja MasterCard Europe (edustajat: asianajajat V. Brophy, E. Barbier de La Serre ja B. Amory)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Banco Santander, SA, Royal Bank of Scotland plc, HSBC Bank plc, Bank of Scotland plc, Lloyds TSB Bank plc, MBNA Europe Bank Ltd, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, British Retail Consortium, EuroCommerce AISBL

Vaatimukset

Valittajat vaativat unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-111/08, MasterCard ym. vastaan komissio, 24.5.2012 antaman tuomion
- kumoamaan asioissa COMP/34.579 — MasterCard, COMP/36.518 — EuroCommerce ja COMP/38.580 — Commercial Cards 19.12.2007 tehdyn komission päätöksen K(2007) 6474 lopullinen ⁽¹⁾
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien ne kulut, joita valittajille on aiheutunut unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vaativat valituksenalaisen tuomion kumoamista seuraavilla perusteilla:

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja/tai laiminlöi riittävien perustelujen esittämisen siltä osin kuin oli kyse väitetyn kilpailunrajoituksen objektiivisen välttämättömyyden arvioinnista. Unionin yleinen tuomioistuin erityisesti sovelsi virheellisesti objektiivista välttämättömyyttä koskevaa arviointiperustetta. Sen sijaan, että se olisi asianmukaisesti noudattanut arviointiperustetta, jonka mukaan rajoitus on objektiivisesti välttämätön, jos pääjärjestelyä on joko mahdotonta tai **vaikeata** toteuttaa ilman sitä, unionin yleinen tuomioistuin sovelsi puutteellista arviointiperustetta, jonka mukaan rajoitus on objektiivisesti välttämätön vain, jos pääjärjestely on ilman sitä **kykenemätön** toimimaan. Tämän lisäksi unionin yleinen tuomioistuin i) jätti tarkastelematta kyseistä rajoitusta ja näin ollen myös sen objektiivista välttämättömyyttä sen asianmukaisessa asiayhteydessä, ii) virheellisesti korvasi komission arvioinnin omalla arvioinnillaan ja iii) jätti noudattamatta tarkastelun asianmukaista standardia.

Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja/tai laiminlöi riittävien perustelujen esittämisen siltä osin kuin oli kyse sen arvioimisesta, onko MasterCard yritysten yhteenliittymä. Unionin yleinen tuomioistuin teki erityisesti oikeudellisen virheen katsoessaan, että se, että pankkien ja MasterCardin välillä oli yhteinen intressi, ja se, että pankit säilyttivät IPO:n jälkeen MasterCard-maksuorganisaatiossa selaista päätösvaltaa, joka ei liittynyt monenväliseen toimitusmaksuun (MTM), olivat riittäviä seikkoja, jotta MasterCardia voitiin pitää yritysten yhteenliittymänä siltä osin kuin oli kyse MTM:iä koskevasta päätöksistä. Joka tapauksessa pankkien IPO:n jälkeinen päätösvalta ja pankkien ja MasterCardin välinen väitetty yhteinen intressi ovat merkityksettömiä arvioitaessa sitä, onko MasterCard yritysten yhteenliittymä silloin, kun se tekee MTM:iä koskevia päätöksiä.

Kolmas valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä, jotka liittyivät useiden kanteen liitteiden tutkitavaksi ottamiseen. Unionin yleisellä tuomioistuimella ei ollut perustetta rajoittaa MasterCardin oikeutta saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimessa tällä tavalla. Vaikka unionin yleisellä tuomioistuimella olisi ollut tällainen valta, se teki virheen katsoessaan, että tällaista rajoitusta oli sovellettava kyseisessä asiassa.

⁽¹⁾ Kyseisen 19.12.2007 tehdyn päätöksen tiivistelmä EUVL C 264, 6.11.2009, s. 8.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Italia) on esittänyt 16.8.2012 — Comune di Ancona v. Regione Marche

(Asia C-388/12)

(2012/C 319/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Comune di Ancona

Vastaaja: Regione Marche

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽¹⁾ 30 artiklan 4 kohta tulkittava siten, että sitä, aiheutuuko käyttöoikeussopimuksesta huomattavia tuloja käyttöoikeuden luovuttajalle ja perusteetonta etua konsessionhaltijalle, voidaan arvioida vasta kun on ensin selvitetty, onko rakennelmaan kohdistunut huomattavia muutoksia?